

מקורות פרשת שמות ה'תשפ"ה הדרך אל הביטחון והשלווה בחיים

במדבר יד: ויאמרו איש אל אחיו [אחרי תלונות המרגלים] נתנה ראש ונשובה מצרימה.

במדבר טז: ויקם משה וילך אל דתן ואבירם... וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה.

4. בראשית רבה לב,ח: שני בני אדם הביטחון הקב"ה והתייראו: הבחור שבאבות והבחור שבנביאים. הבחור שבאבות זה יעקב, שנאמר 'כי יעקב בחר לו י-ה', ואמר לו הקב"ה 'והנה אנכי עמך', ולבסוף התיירא שנאמר 'ויירא יעקב'. בחור שבנביאים זה משה... ואמר לו הקב"ה 'כי אהיה עמך', ולבסוף התיירא, שנאמר (במלחמתו עם עוג) 'אל תירא אותו' ואין אומרים אל תירא, אלא למי שמתירא.

רבנו בחיי בספר כד הקמח: מענין הבטחון, שלא יתערב שום ספק בבטחונו, ואף כי מצאוהו רעות וצרות, יתאמץ בעבודת השי"ת ויבטח בו באמת, כי שכרו כפול ומכופל וכי השי"ת יבחר לו הטוב.

תהלים לב,י: והבוטח בה' חסד יסובכנו.

עיקרים מאמר רביעי ספמ"ו: כלומר... מדרך הביטחון עצמו להמשיך חסד חינוס על הבוטחים בה'.

ילקוט שמעוני ישעיה רמז תעג: שכל מי שבוטח בשמי - אני מצילו.

אגרות קודש הרי"צ ב עמוד תקלז: מענה אדמו"ר הצמח צדק לאחד שהתחנן אצלו לעורר רחמים עבור חולה מסוכן חס ושלום: טראכט גוט - וועט זיין גוט [חשוב טוב - יהיה טוב].

5. ליקוטי שיחות לו עמודים 4-5: יובן זה עפ"י דברי רבנו הצמח צדק שענה לאחד שהתחנן אצלו לעורר רחמים רבים על חולה מסוכן ח"ו: 'תחשוב טוב - יהיה טוב'... ונראה לבאר בכוננת הדברים... ביטחון הוא עבודה ויגיעה בנפשו והיא מביאה את חסדי ה' הבאים כתוצאה מעבודת ויגיעת האדם לבטוח בה': על ידי שהאדם סומך באמת ובעומק נשמתו רק על הקב"ה לבד, עד שאינו דואג כלל, הרי התעוררות זו גופא פועלת שהקב"ה מתנהג עמו באופן זה שמטיב עמו - גם אם לולי זאת אינו ראוי.

אגרות קודש טז עמוד רנב: בטח שמע פתגם אדמו"ר מהר"ש שהעולם אומר שכשאי אפשר ללכת מלמטה הולכים מלמעלה, ואני אומר שמלכתחילה צריך ללכת מלמעלה. והוא הדין כאן: אע"פ שלכאורה צריך לחכות עם השמחה הגלויה עד שיוטב מצב הבריאות בפועל, הנה יש מקום לומר ע"פ נוסח ה"ל להקדים השמחה על הטבת הבריאות אף שלע"ע אינה בגלוי וזה עצמו ימהר העניין.

1. אגרות קודש הרבי חלק ג עמוד שעב: השואל אם לחזור ולקחת משרת שוחט ובודק בעיר שאין בה מנין ולא יוכל לומר קדיש (ויסמוך על שני אחיו), אבל עי"ז ישתכר למחיתו ולמחית אנשי ביתו, וגם יוכל לסלק מה שהתחייב לתת הוצאות קבורת אביו ז"ל. הנה התיירו הז"ל כמה דברים מפני צורך הפרנסה... וכפרט בנידון דידן ששני אחיו יאמרו קדיש וכו'... ועוד שע"ז יוכל לסלק חלק מהוצאות הקבורה... ולכן ישכור איש אחר במקומו שיאמר קדיש. וכל הנ"ל מפני שאיני יודע מצבו בעניין מידת הביטחון, אבל אם חזק הוא בזה, ובתמימות, ויחפש אחר כלי לפרנסה - ייתן לו השי"ת פרנסתו במקום שיש מנין וכו' ויוכל לקיים ככל המוטל עליו בעניינים הנ"ל.

2. שמות ב: ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלותם - שמות רבה א,כז: 'ויגדל משה' - וכי אין הכל גדלים? אלא לומר לך שהיה גדל שלא כדרך כל העולם.

שבעים פנים לתורה: דרך העולם כשאדם גדל הוא שוכח את קרוביו וידידיו, ואילו 'ויגדל משה' ודווקא אז 'ויצא אל אחיו': בערה בו האכפתיות לגורלם ומצבם וחיפש דרכים להקל בסבלותיהם.

חתם סופר: ביום הראשון ראה המצרי עשה עוול ויהרגהו. ביום השני הוכיח במישור אפילו לאחד מאחיו זה כנגד זה, ולבסוף, אפילו ברועי העיר שעשו עוול לבנות הכהן, והוא גר מתגורר ומתנודד בורח על נפשו, מכל מקום ויקם ויושיען.

3. שמות ב: וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול: ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו, הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי?! וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה.

ויקרא כד: ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי... וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן.

ילקוט הראובני: וילך העברי לביתו לגרש את אשתו שנטמאה מן המצרים ותברח האישה ותגד לאבירם אחי האישה. ויהי בבקר שב משה שנית למחנה עברים ומצא דתן ואבירם נצים על זה הגט ויצא אליהם והשיבו לו: הלהרגני אתה אומר?!

שמות ב: והנה שני אנשים עברים נצים - רש"י: דתן ואבירם.

שמות טז: ויותירו אנשים ממנו עד בקר.